

Parashat Behar

כִּי תִבְאוּ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לָכֶם וְשָׁבַתָּהּ הָאָרֶץ שִׁבְתָּ לָּהּ.

“When you come into the land which I am giving to you, the land shall rest, a Sabbath for G-d.”¹

This is the commandment of letting the land lay fallow every seventh year.

טעמי המצוות, פרשת בהר
כבר נודע, שהשביעית נקרא שבת, כמשיה ושבתה הארץ. וראוי לדעת למה נקרא שבת ומה יש בין שבת לשנה השביעית,

ספר הלקוטים, פרשת בהר
ענין מצות שביעית וענין היובל, יובן כאן. והוא, כי דע כי הלא אנו רואים כי יש שבת, ויש שביעית שנקראת שבת, כמשיה שבת לה, וכמשיה והיתה שבת הארץ וכו', וצריך לידע למה נקראת שבת, ומה חילוק יש בין שבת לשנת שביעית.

Sefer HaLikutim and Ta'amei HaMitzvot, parashat Behar

The meaning of the sabbatical year and the jubilee will be understood after the following discussion. We see that there is a weekly Sabbath and a sabbatical year, which is also called a Sabbath. As it is written: “...a Sabbath for G-d,”² and “And the Sabbath of the land...”³ Let us examine why the sabbatical year is also called a Sabbath, and what difference there is between the weekly Sabbath and the sabbatical year.

והענין, דע כי כבר ביארנו ענין יום שבת, כי הוא בחינת עליית העולמות למעלה, וכל אחד עולה למעלה ממדרגתו מבחינתו החול, וכל אחד עולה למעלה ממדרגתו שהיה בימי חול

We have already explained that the essence of the Sabbath is that it is a spiritual ascent of all worlds, each one rising to a higher level than it is on during the rest of the week.

והוא, כי נהיים דעשיה עולים למקום חגית, וחגית במקום חביד, וחביד דעשיה בנהיים דיצירה, וכן כיוצא בזה עד המאציל העליון. כי אפילו איא דאצילות עולה למעלה, ועולים אויא במקומו כנודע.

To wit: The *netzach-hod-yesod-malchut* of *Asiyah* collectively ascend to the level normally “occupied” by *chesed-gevurah-tiferet*; *chesed-gevurah-tiferet* ascend to the level of *chochmah-binah-da'at*; *chochmah-binah-da'at* of *Asiyah* ascend to the level of *netzach-hod-yesod-malchut* of *Yetzirah*, and so on, up to the original origin of emanation itself. For even *Arich Anpin* ascends on Shabbat, and its place

1. Leviticus 25:2

2. Ibid. 25:2, 4.

3. Ibid. 25:6.

is taken by *Abba* and *Ima*, as is known.

It is clear from this that the *sefirot* behave collectively relative to their “energy levels.” Although each *sefirah* has its own unique identity, the *sefirot* of the intellect, of the emotions, and of behavior and expression function together as units. For this reason, the ascent they undergo on Shabbat occurs relative to these energy levels.

A “world” in Kabbalah is a level of consciousness, a “realm” in which whatever is there shares a common awareness of G-d. A lower world sustains less Divine consciousness; a higher world, more. The ascent of the worlds on Shabbat one notch in the hierarchy of consciousness thus means that each level temporarily is able to sustain a level of G-d-awareness that is normally too high for it. Normally, if someone or something on the level of *chesed-gevurah-tiferet* of *Asiyah* would acquire the consciousness of *chochmah-binah-da'at* of *Asiyah*, that would mean that he has ascended from the previous level up to the higher one. On Shabbat, however, the lower level ascends to the higher level while still retaining its identity as the lower level. This temporary “bending” of reality occurs only on Shabbat, and reality reverts to its normal, stable state as soon as Shabbat is over.

נמצא, כי בשבת יש עלייה לכל העולמות כולם, | נמצא כי ביום השבת יש עלייה לכל העולמות כולם,

It follows that on Shabbat all worlds experience an ascent.

אמנם בשנה שביעית נקראת שבת, להיות לה דמיון יום שבת, שעולים כל העולמות למעלה ממדרגתם דוגמת יום שבת,	אמנם בשנה השביעית נקראת שבת, להיות לה דמיון יום השבת שעולים כל העולמות למעלה ממדרגתם
--	---

The sabbatical year is called a Sabbath since it is similar in this respect to Shabbat. All worlds ascend to a level higher than their normal one, just as they do on the weekly Sabbath.

רק ההפרש הוא, כי ביום שבת עולים כל הנאצלים כולם, אך בשביעית אינם עולים אלא ג' עולמות לבד, שהם ביי"ע.	רק ההפרש הוא, כי ביום שבת עולים כל הנאצלים אך בשביעית אינו כן אלא עולים ג' עולמות ביי"ע
--	--

The difference is that on Shabbat all creation experiences an ascent, while in the sabbatical year only the three lower worlds—*Beriah*, *Yetzirah*, and *Asiyah*—ascend.

כיצד עולים נה"י דעשיה בחג"ת וכו', עד שנמצא שעולים ג"ר דבריאה במלכות דאצילות. אמנם, ממלכות דאצילות ולמעלה אין עלייה כלל, ואין בנו כח להעלותם, ואינם עולים רק ביום שבת לבד:	כיצד עולים נה"י דעשיה בחג"ת וכו', עד שנמצא שעולים ג"ר דבריאה במלכות דאצילות. אמנם, ממלכות דאצילות ולמעלה אין עלייה כלל, ואין בנו כח להעלותם, ואינם עולים רק ביום שבת לבד:
--	--

This works as follows: *netzach-hod-yesod* of *Asiyah* ascend to the level of *chesed-gevurah-tiferet* of *Asiyah*, and so on, just as on Shabbat. Thus, *chochmah-binah-da'at* of *Beriah* ascend to the level of *malchut* of *Atzilut*. But from *malchut* of *Atzilut* on up there is no ascent whatsoever, and we mortals have no power to cause any such ascent. These levels ascend only on Shabbat.

Notice that in the description of what happens on Shabbat, *netzach-hod-yesod* and *malchut* all function as one unit, whereas here, the Arizal mentions only *netzach-hod-yesod* functioning as a unit, and *malchut* seems to be functioning separately (as seen in the fact that *chochmah-binah-da'at* of *Beriah* are described as ascending to *malchut* of *Atzilut* and not to *netzach-hod-yesod-malchut* of *Atzilut*). This

discrepancy will be explained presently.

ועוד יש הפרש שני, וממנו יתבאר הפרש הנז' יותר מבואר והוא כי ביום השבת כל הדי' נהי"מ שבכל עולם עולין במקום ג' אמצעות אך בשביעית אינו כן אלא עולין נהי"מ דעשי' במקום חגי"ת דעשי' ומלכות דעשי' במקום נהי"מ דעשי' נמצא כי המלכות נפרדת מנהי"מ ואינה עולה במקום חגי"ת אלא נשארת לבדה במקום נהי"מ

גם יש הפרש שני, וממנו יתבאר ג"כ ההפרש הנז' יותר מבואר, והוא, כי ביום שבת כל הדי' תחתונות שבכל עולם ועולם הם עולים במקום ג' אמצעות, אך בשביעית אינו כן, אלא עולות נהי"מ דעשיה במקום חגי"ת דעשיה, ומלכות דעשיה במקום נהי"מ דעשיה. נמצא, כי המלכות נפרדת מן נהי"מ, ואינה עולה עמהם במקום חגי"ת, רק במקום נהי"מ, ושם נשארת לבדה.

There is a second difference, which will shed additional light on the difference just described. On Shabbat, all four lower *sefirot* of each world ascend to the level of the three middle *sefirot*. In the sabbatical year, this is not the case, but rather, only *netzach-hod-yesod* of *Asiyah* ascend to the level of *chesed-gevurah-tiferet* of *Asiyah*, while *malchut* of *Asiyah* ascends to the level of *netzach-hod-yesod* of *Asiyah*. Thus, *malchut* behaves independently of *netzach-hod-yesod*, and does not ascend with them to the level of *chesed-gevurah-tiferet*, but only up to the level of *netzach-hod-yesod*, and remains there by itself.

וכן ע"ז הדרך עולין ג"ר דעשי' במקום מ"ל דיצירה ומ"ל דיצ"י במקום נהי"מ דיצירה ונהי"מ דיצ"י במקום חגי"ת וחגי"ת במקום כח"ב, וכח"ב במקום מלכו' דברי' ומ"ל דברי' במקום נהי"מ וכ"ז עד שעולין כח"ב דדבריא במקום מלכות דאצילות ממנה ולמעלה כולם נשארים במקומם כנוכר,

וכן ע"ז עולים ג"ר דעשיה במקום מלכות דיצירה, ומלכות דיצירה במקום נהי"מ של יצירה, ונהי"מ דיצירה במקום חגי"ת, וחגי"ת במקום כח"ב, וכח"ב במקום מלכות דבריא, ומלכות במקום נהי"מ, עד שנמצא שעולים כח"ב דבריא במלכות דאצילות, וממנה ולמעלה נשארים במקומם, ואינם עולים למעלה בענין הפרש הראשון:

Similarly, the three higher *sefirot* of *Asiyah* ascend to the level of *malchut* of *Yetzirah*, *malchut* of *Yetzirah* to the level of *netzach-hod-yesod* of *Yetzirah*, *netzach-hod-yesod* of *Yetzirah* to the level of *chesed-gevurah-tiferet* of *Yetzirah*, *chesed-gevurah-tiferet* of *Yetzirah* to the level of *keter-chochmah-binah* of *Yetzirah*, *keter-chochmah-binah* of *Yetzirah* to the level of *malchut* of *Beriah*, and *malchut* of *Beriah* to the level of *netzach-hod-yesod* of *Beriah*. Following this pattern, *keter-chochmah-binah* of *Beriah* ascend to the level of *malchut* of *Atzilut*. From this point upward, all the *sefirot* remain at their usual level, and do not ascend, as we pointed out above.

ונבאר איך אפשר שביום שבת יעלו די' ספירות, שהם נהי"מ במקום ג' לבד שהם חגי"ת גם איך יעלו ג' שהם כח"ב במקום די' שהם נהי"מ

שהם נהי"מ.

We will now explain how it is possible on Shabbat for all four lower *sefirot*—*netzach*, *hod*, *yesod*, and *malchut*—to ascend together.

אך כי הלא נהי"מ הם ג' קוין זה מימין וזה משמאל וזה באמצע

אך הענין הוא, כי הנהי"מ הם ג' קוים, ימין ושמאל ואמצע,

Netzach, *hod*, and *yesod* exist on the three axes of right, left, and center respectively.

It will be recalled that the *sefirot* are organized into a trilinear array that depicts the various relationships between them. This structure is as follows:

left axis	center axis	right axis
	<i>keter</i>	
<i>binah</i>		<i>chochmah</i>
	(<i>da'at</i>)	
<i>gevurah</i>		<i>chesed</i>
	<i>tiferet</i>	
<i>hod</i>		<i>netzach</i>
	<i>yesod</i>	
	<i>malchut</i>	

The “energy level” of the *sefirot* is reflected in their position in this structure. For example, the energy level of *netzach* and *hod* is lower than that of *chesed* and *gevurah*.

אמנם הרביעית שהיא מלכות אינה למטה מהם, כדי | שנאמר שיש לה מקום בפ"ע. ובוה יקשה לנו, כי איך |
 שנאמר שיש לה מקום בפ"ע ואז יקשה לנו הקושיא | |
 יכנסו ג' במקום ד' או ד' במקום ג', | כנזכר

The fourth of the four lower *sefirot*, *malchut*, is not situated below them as the chart might seem to indicate, such that we might assume that it occupies a level of its own. If this were the case, we would have to explain how it is possible that three *sefirot* can occupy the place normally occupied by four, or four *sefirot* the place normally occupied by three.

As was detailed above, on Shabbat the *netzach-hod-yesod-malchut* of each world collectively ascend to the level of *chesed-gevurah-tiferet* of that world. Likewise, the *chochmah-binah-da'at* of each world ascend to the level of *netzach-hod-yesod-malchut* of the next world up.

כי אינו כן, כי המלכות אינה תחת נה"י, רק מאחוריים, | אך המ"ל אינה תחת נה"י אלא מאחוריהי כידוע כי
 כנודע, כי המלכות עומדת אחורי הנה"י דו"א. נמצא, | המ"ל עומדת באחורי נה"י דו"א נמצא שרגלי המ"ל
 כי רגלי המלכות נגמרים בסיום נה"י דו"א, וא"כ, | נגמרין בסיום נה"י דו"א וא"כ אינה תופסת אורך
 אינה תופסת אורך מקום כלל בפני עצמו, | מקום כל בפ"ע

This is not the case, however, since *malchut* is not underneath *netzach-hod-yesod* but behind them, as is known. *Malchut* stands behind the *netzach-hod-yesod* of *Z'eir Anpin*. It follows that the “feet” of *malchut* extends down only as far as does the lower extremity of *netzach-hod-yesod* of *Z'eir Anpin*. This being the case, *malchut* does not occupy any “vertical” space by itself at all.

וזהו בהיותה בחול בסוד אחורים, וגם בשבת כשחוזרים | וזה בהיותה בחול באחור גם בשבת כשחוזרת פב"פ
 פב"פ.

This is true on weekdays, when *malchut* is back-to-back with *Z'eir Anpin*. It is also true on Shabbat, when they turn to face each other.

During the week, *Z'eir Anpin* and its *Nukva* (referred to here simply as *malchut*) are “back-to-back.” What this means is that the emotions are somewhat divorced or disconnected from their means of expression. During the week, as we have explained previously, we are intended to focus on the task of rectifying and elevating the physical world. This entails a temporary disconnection from our higher selves as we sally forth into the jungle or desert of unredeemed reality to slay the dragons and spread the light. In order to engage reality on its own level, we have to turn our backs, so to speak, on the pure experience of inspiration so we can get on with the work at hand.

On Shabbat, however, we are bidden to rest from this challenge in order to reconnect with our higher selves. In Kabbalistic terminology, this means that our *Nukva* and *Z'eir Anpin* face each other anew in order to couple; our means of expression get recharged from their renewed contact with the emotions that power them.

גם טענה זאת עצמה, כי היא עומדת פב"ב עם | טענה זו עצמה כי היא עומדת פב"פ עם נה"י
הנה"י,

This is in fact exactly what *malchut* demanded, i.e., that she stand face to face with *netzach-hod-yesod*.

This refers to the demand of the moon, recorded in the Midrash, that it be placed on equal footing with the sun. The moon symbolizes *malchut*, while the sun symbolizes *netzach-hod-yesod*.

אך לעולם אינה לוקחת מקום בפני עצמו תחתיהם, | אך לעולם אינה לוקחת מקום תחתיהם בפ"ע וא"כ לא
וא"כ, אם יעלו אלו הדי במקום ג', או ג' במקום ד', | קשיא איך יעלו אל הדי במקום הג' וג' במקום ד' כי
אין בזה דוחק, כי אורך ד' כאורך ג' ממש. | אורך הדי כאורך הג' ממש

In any case, it never occupies any level by itself below them. Thus, if these four *sefirot* ascend to a level occupied by three *sefirot*, or three others ascend to the level occupied by these four, this is no problem, since the “vertical” space occupied by these four is the same as that occupied by three.

והרי בזה נתבאר מציאות עליית השבת. | והרי בזה נת' מציאת עליות שבת,

We have thus explained how the ascent of the *sefirot* occurs on Shabbat.

ועתה נבאר, כי בזה תשאר הקושיא בשביעית, כי | וא"ת אכתי קשיא בשביעית איך יעלה ג"ר במ"ל
איך יעלו ג"ר במלכות, שהיא ספ"י א'. או איך | שהוא ספ"י א' לבד או איך תעלה המ"ל שהוא ספ"י א'
תעלה המלכות שהיא ספירה א', במקום נה"י שהם | במקום נה"י שהם ג',

However, we must now explain something else. For by this same token, we must ask how in the sabbatical year the first three *sefirot* of any particular world can ascent to the level normally occupied by *malchut* of the world immediately above it, which is a level normally occupied by one *sefirah*. Or how *malchut*, which is only one *sefirah*, can ascent and occupy the level of *netzach-hod-yesod*, which are three *sefirot*.

תשובתך המ״ל אינה ספ״י אי לבד שהרי היא פרצוף בפ״ע אלא שאורך כל פרצופה הוא כאורך נה״י דז״א ממש ולכן תוכל המ״ל לעלות במקום נה״י ולמלאות מקומי וגם כח״ב יוכלו לעלות במקומה לבד,

ואמנם גם זה מבואר מעצמו, כי הלא המלכות אינה ספירה אי לבדה, כי הרי פרצוף הוא בפני עצמו, רק שאורך פרצופם הוא באורך נה״י דז״א, ונמצא, כי אורך המלכות היא באורך נה״י דז״א ממש, וא״כ תוכל המלכות למלאות מקום נה״י, ולעלות שם, וגם כח״ב יכולים לעלות במקום המלכות לבדה, ובזה נתבאר הכל

The truth is that this, too, is self-understood. For *malchut*, after all, is not just one *sefirah*, but rather an entire *partzuf*, i.e., *Nukva*. It is just that the length i.e., height of this *partzuf* is the same as that of *netzach-hod-yesod* of *Z'eir Anpin*. Thus, when it ascends, *malchut* can fill the level usually occupied by *netzach-hod-yesod*, and *keter-chochmah-binah* of the lower world can ascend to and fill the place occupied by *malchut* alone. This explains everything.

גם יש הפרשים אחרים, ויתבארו מאליהם עם מה | ועוד יש הפרשים אחרים ויתבי מאליהם עם מ״ש ב״ה, שנבאר בע״ה.

There are other differences, which will also be self-understood based on what we will explain presently, please G-d.

והענין ידוע כי מלת שבת ביארו בשה״ז שׁי בת פ״י המ״ל הנק׳ בת עולה נגד חגיית שה״ס שׁי ג׳ קוין ג׳ אבות

והענין, דע, כי הלא מלת שבת, כבר נת׳ בזהה מלשון, שׁי ב״ת. פירוש, כי המלכות הנקראת בת, עולה עד חגיית, שהם סוד אות שׁי, ג׳ קוים ג׳ אבות, כנודע.

Bear in mind that the word *Shabbat* (*shin-beit-tav*), as explained in the *Zohar*,⁴ may be read as “daughter of the letter *shin*” (*shin-bat*). This is because *malchut*, which is called the “daughter,” ascends to the level of *chesed-gevurah-tiferet*, which are alluded to by the three branches of the letter *shin*, which alludes as well to the three axes of the *sefirot* and the three patriarchs, as is known.

Nukva is called the “daughter” of *Abba* (the “father”) and *Ima* (the “mother”), while *Z'eir Anpin* is called the “son.” This simply means that the emotions and their means of expression are revealed by the intellect.

The three patriarchs, Abraham, Isaac, and Jacob, personified the three axes of the *sefirot*, right, left, and center, respectively.

וכשעולים נה״י עולה גם המ״ל עמהם במקום חגיית וז״ס שבת וז״ס תוספת של שבת מבשביעית כי שבועית אינה עולה רק עד נה״י לבד

וכאשר עולים נה״י, עולה המלכות עמהם במקום חגיית, וזהו שבת. וזהו טעם תוספת שלה ביום שבת מבשביעית, כי בשביעית אינה עולה רק עד נה״י לבד.

When *netzach-hod-yesod* ascend, *malchut* ascends with them to the level normally occupied by *chesed-gevurah-tiferet*; this is *Shabbat*. This is the advantage of *Shabbat* over the sabbatical year, for in the sabbatical year *malchut* ascends only as far as *netzach-hod-yesod*.

4. 1:23b, 2:204a, 3:243b, 281a, etc.

As detailed above, during the sabbatical year *malchut* only ascends to occupy the level of *netzach-hod-yesod*. On Shabbat, in contrast, *malchut* ascends with *netzach-hod-yesod* to occupy the level of *chesed-gevurah-tiferet*. Since the soul is “born” out of *malchut*, the consciousness of the Jew therefore follows the same paradigm. This is why on Shabbat more worldly pursuits are forbidden than are during the sabbatical year: the soul is experience a higher level of spirituality, which would be contravened by engaging in material work.

<p>וז"ס ושבתה הארץ וגוי' כי הארץ שהיא המ"ל היא לבד שבתה ואינה נכללת בנה"י רק עולה עד מקום נה"י לבד</p>	<p>וז"ס ושבתה הארץ וגוי', וכ"ו, ושבתה הארץ וכ"ו, כי הארץ שהיא המלכות, היא שובתת לבדה, ואינה נכללת בנה"י, רק עולה עד מקום נה"י לבד:</p>
--	--

This, then, is the mystical meaning of the verses which refer to the sabbatical year as a Sabbath: “And the Sabbath of the land...,” “and the land will rest...” etc. The “land” refers to *malchut*. It rests by itself, and is not included with *netzach-hod-yesod* as they ascend to the level of *chesed-gevurah-tiferet*, but rather ascends only as far as the level of *netzach-hod-yesod*.

<p>גם אמרו ושבתה הארץ רומזו על הפרש הראשון שבארנו כי בשבת יש עליה ושבתה לכל י"ס דאצי" אך בשביעית אין עליה ושבתה רק למ"ל לבד כי שאר י"ס דאצי" נשארים במקומם ואין להם עליי כלל</p>	<p>גם אמר שבת הארץ, הוא רמז אל הפרש הראשון שביארנו. כי בשבת יום שבתה ועלייה לכל הי"ס דאצילות, אך בשביעית, לא יש שבתה ועלייה רק אל המלכות לבד, כי שאר הי"ס דאצילות הם נשארים במקומם, ואין להם עלייה כלל.</p>
--	---

The phrase “and the land will rest” alludes to the first distinction we detailed between Shabbat and the sabbatical year. For Shabbat is the day of rest and ascent for all ten *sefirot* of *Atzilut*, whereas in the sabbatical year only *malchut* rests and ascends, while the other *sefirot* of *Atzilut* remain at their usual levels and do not ascend at all.

Note here that the concept of “ascent” is considered equivalent to that of “rest,” while we might assume that rest means staying at one’s native level and not ascending. This indicates that resting, and particular Sabbath resting, is conceived in Judaism as a return to one’s higher spiritual self—which in fact can often be quite taxing—rather than simple relaxation.

<p>וז"ס ושבתה הארץ והיתה שבת הארץ פ"י שתעלה הארץ להי שהוא ז"א אך אינו עולה עד חגיית כמו בשבת שא"כ אין שבתת הארץ לבד רק גם לנה"י דז"א אך עתה אין שבתתה רק לארץ כי היא לבד עולה</p>	<p>וז"ס ושבתה הארץ ושבתה הארץ, פירוש, שהארץ תעלה אל ה' שהוא ז"א, אך אינה עולה עד חגיית כמו בשבת, שא"כ אינה שבתתה לארץ לבדה, רק גם לנה"י דז"א ג"כ, אך עתה אינה שבתתה רק לארץ, כי היא לבדה עולה.</p>
---	--

This, then, is the meaning of “a Sabbath of the land” and “the land shall rest, a Sabbath for G-d”: the land—*malchut*—will ascend to G-d, meaning to the higher consciousness of G-d informing *Z'eir Anpin*. It does not, however, ascend to the level of *chesed-gevurah-tiferet* as it does on Shabbat. If this were so, it would not be a Sabbath of rest only for “the land,” but for *netzach-hod-yesod* of *Z'eir Anpin* as well. Rather, the sabbatical year is a time of rest only for “the land,” for it alone ascends.

ואעפ"י שבג' עולמות בי"ע עולים כל הי"ס, עכ"ז | ואעפ"י שג' עולמות בי"ע עולים כל הי"ס עכ"ז הג'
כל הג' עולמות הם נוקבא, והם חיילותיה של מלכות | עולמות הם כולם נוק' והם חילות של מ"ל דאצי'
דאצילות,

Even though in the three lower worlds—Beriah, Yetzirah, and Asiyah—all ten sefirot ascend, these three worlds are relatively all *Nukva*, being the hosts of *malchut* of Atzilut.

All three lower worlds are “born” from the “womb” of *malchut* of Atzilut, and are therefore subject to the vicissitudes of her spiritual dynamics. In this case, it is the issue of whether or not *malchut* of Atzilut ascends all the way up to the level of *chesed-gevurah-tiferet* or only as far as *netzach-hod-yesod* that determines whether it will be Shabbat or the sabbatical year in these lower worlds.

נמצא, כי כל שביתה זו אינה רק עד המלכות דאצילות, | נמצא שכל שביתה אינה רק עד מ"ל דאצי' וזהו שבת
וזהו שבת הארץ. | הארץ.

Thus, all the rest of the sabbatical year is only as far “up” as *malchut* of Atzilut, as it is written, “the land will rest.”

וזמ"ש בזהר כי השמיטה היא בה' תתאה, והיובל בה' | וז"ש בזהר כי שמיטה בה' תתאה ויובל בה' עילאה
עילאה. וכבר נתבאר, איך השמיטה היא בה' תתאה, |
כי לא יש עלייה לכל העולמות, רק עד המלכות הי'
תתאה דאצילות, אך משם ולמעלה אין עלייה:

The above is the basis of the explanation of the statement of the *Zohar*⁵ that the sabbatical year “occurs” in the lower *hei* of the Name *Havayah*, whereas the jubilee year “occurs” in the upper *hei*. We have explained how the sabbatical year occurs in the lower *hei*, namely, that in this year the worlds do not ascend collectively any higher than the lower *hei*, i.e., *malchut* of Atzilut, but from there upwards nothing ascends.

As explained in the previous installment, even though in the sabbatical year the three lower worlds of *Beriah*, *Yetzirah*, and *Asiyah* do ascend, they collectively can be considered “female” (i.e., *malchut*) relative to the world of Atzilut. Thus, whatever ascent occurs during the sabbatical year may be considered an ascent of *malchut*, nothing more.

אמנם סוד היובל שהוא הי' עילאה, הענין הוא, | וסוד היובל הוא

The mystical meaning of the jubilee year, signified by the upper *hei* of the Name *Havayah* is as follows:

כי יש לה כל מציאות השביעית, רק שיש בו תוספת, | שיש לה כל מציאת השביעית רק שיש בה תוספת
והוא כי יש עלייה באצילות עצמו, כי ז"א עולה ג"כ | אחר והוא שיש עלייה באצי' ג"כ כי הז"א עולה עד
עד הבינה, שהיא הי' עילאה, אך משם ולמעלה אין | הבינה שהיא הי' עילאה אך משם ולמעלה אין שם
שום עליה כלל. | עליה כלל

This year undergoes everything that occurs in the sabbatical year, plus an additional ascent: there is an ascent within Atzilut itself. *Z'eir Anpin* ascends to the level of *binah*, which is signified by the upper *hei* of the Name *Havayah*. Higher than this, however, there is no ascent whatsoever.

5. 3:108a.

כי ג' הפרשים הם, א' הוא שביעית, שאז עולים עד המלכות. ב' היובל, שעולים עד הבינה. ג' הוא השבת, שאז יש עליה לכל העולמות כלם.

הרי כי ג' הפרשיי הם א' הוא בשביעית שאז עולין בייע עד מ"ל דאצ"י ב' היובל שאז עולין עד הבינה ג' בשבת שאז עולים כל העולמות כולם

There are thus three degrees of ascent:

1. the sabbatical year, in which ascent occurs only as far up as *malchut* of *Atzilut*,
2. the jubilee year, in which ascent occurs up to the level of *binah* of *Atzilut*, and
3. the Sabbath, in which all levels ascend.

ולכן תמצא, כי כל הדינים הנוהגים בשביעית נוהגים ביובל, רק שיש לו קצת תוספת, מפני שיש עלייה יתירה ביובל משביעית.

ולכן תמצא שכל דינים הנוהגים בשביעית נוהגים ביובל ומפני העליה יתירה דיובל יש לה התוספת

You will therefore observe that all the laws that apply during the sabbatical year apply as well during the jubilee year, with some few additional restrictions, due to the additional ascent in the jubilee over and above that of the sabbatical year.

והתוספת היא יציאת העבדים לחירות, בסוד יציאת מצרים, שיצאו ישראל מבית עבדים ג"כ. כי אין זה יכול להעשות רק ע"י אימא עילאה, שתפתח חמשים שערים שלה, כמבואר אצלינו בסוד פסח והעומר.

והוא שיוצאים בה עבדים לחירות בסוד יציאת מצרים שיצאו ישראל ג"כ ממצרים שאין זה יכול ליעשות רק ע"י אמא ה' עלאה שנפתח נ' שעריי וכמ"ש בסוד פסח ועומר

The addition in the jubilee year is that bondsmen are released from slavery. This is analogous to the exodus from Egypt, when the Jewish people as a whole also went "out of the house of bondage."⁶ Freedom can only occur by means of *Imma*, i.e., by her opening up her fifty gates of understanding, as we have explained with regard to *Pesach* and *Shavuot*.

Shavuot occurs fifty days after *Pesach*; these fifty days correspond to the fifty gates of understanding (*binah*). "Freedom" is thus the release of consciousness from its constricted state, wherein it lacks the fifty levels of Divine understanding.

וגם לטעם זה היובל הוא אחר חמשים שנים, שהם חמשים שערי בינה, והשמיטה אחר ז' שנים, שהוא הי' תתאה שהיא בת שבע:

ולטעם זה היובל הוא אחר נ' שנים שהם נ' שערי בינה והשמיטה אחר ז' שנים הי' תתאה שהיא בת שבע

It is for the same reason that the jubilee occurs after fifty years, corresponding to the fifty gates of understanding, in contrast to the sabbatical year, which occurs after seven years. The sabbatical year corresponds therefore to the lower *hei*, which is the "daughter" of the seven *sefirot* of the emotions.

Malchut receives its light from the six *sefirot* above it. This is reflected in the fact that the sabbatical year, in which the lower worlds ascend to *malchut* of *Atzilut*, occurs after six years, corresponding to the input of the six higher *sefirot* into *malchut*.

6. Exodus 20:2.

והענין כי ביום שבת כל מלאכות שבעולם אסורים
ובי"ט הותר אוכל נפש ובשביעת הותרו כל מלאכות
ולא נאסר רק מלאכת קרקע לבד. וכדי להבין כ"ז
נבאר ענין איסור מלאכות

ואמנם מציאות הענין הוא, כי הלא אנו רואים כי ביום
השבת נאסרו כל מיני מלאכות, ובי"ט הותר אוכל
נפש, ובשביעית הותרו כל המלאכות חוץ ממלאכות
הקרקע לבד. וכדי להבין זה, נבאר לך מה הם הענין
של איסור המלאכות.

Now, we see that on the Sabbath all types of work are forbidden, while on the festivals, preparation of food is allowed, and in the sabbatical year all types of work are permitted except those pertaining to working the land. In order to understand this difference, we will first explain the significance of the prohibition of work in general.

דע, כי כבר ביארנו כי תחלת הכל, היו סוד אותם | והנה כבר בארנו כי תחלת הכל הוא זמ"ל דמיתו
המלכים דמיתו בארץ אדום, | בארץ אדום

Bear in mind that we have already explained that the origin of all this is what happened to the kings who died in the land of Edom.

The account of the deaths of the kings of Edom is the allegorical correlate of the shattering of the vessels of the world of *Tohu*.

ולפי שמתו אנו צריכים להעלותם למעלה ולהחיותם. | ולפי שמתו צריכים אנו להעלותם למעלה ולהחיותם

Because they died, we have to elevate and revive them.

This refers to our task of "elevating the sparks" of *Tohu* that became embedded in our material world.

כי אנו מזווגים זו"ן, ואנחנו מעלים ע"י תפלתנו | כי אנו מזווגין זו"ן ואנו מעלין ע"י תפלתנו ומעשי'
ומעשינו הטובים לאותם הז' מלכים, בבחינת מ"ן אל | טובים לאותן הז' מלכים בחי' מ"נ אל המ"ל
המלכות,

For we cause *Z'eir Anpin* and *Nukva* to couple, and through our prayers and good deeds we cause the sparks of these fallen kings to ascend, as "feminine waters," to *malchut*.

Our task is to harness the material aspects of this world (including the mental and emotional energies, etc., allied with the material world) for Divine purposes, i.e., to infuse Divine consciousness into this world. This we accomplish primarily through prayer, the ascent of consciousness into Divine consciousness, and "good deeds," whether the performance of actual, formal *mitzvot*, or of general deeds that serve to increase Divine consciousness in the world. The effect of these activities is, as we said, that the sparks, or potentials, of holiness inherent but trapped within material reality are "liberated" and enabled to "ascend" to the level of *malchut* of *Atzilut*. *Malchut* of *Atzilut* is the source of consciousness for the lower worlds. This released spiritual energy serves to develop or empower *malchut*, rendering it fit to couple with *Z'eir Anpin*. The ascent of these released sparks is our act of initiative that catalyzes this coupling. In Lurianic terms, this is called "arousal from below"; in Zoharic terms, it is called "the ascent of feminine waters."

The coupling of *Z'eir Anpin* and *Nukva* is the unification of emotion and expression. This, as we have explained previously, is necessary in order that the female drive for expressing Divinity in the world be properly inspired by Divine emotion and not sidetracked into the enhancement of the existential reality it is intended to elevate. The accomplishments of our feminine consciousness, i.e., our prayers and good deeds, "inspire" our male consciousness, i.e., our abstract orientation towards Divinity, to

“couple” with our feminine consciousness, as we have also explained previously.

<p>ואז הם מתחדשים וחיים. וזה נמשך עד זמן ביאת משיחנו בעייה, כי כאשר יכלו להתברר כל אלו המלכים, ויתקנו ויתלבנו הטוב והקדושה שבהם, אז תשאר הקליפה לבדה בסוד הסיגים, ואז כתיב בלע המות לנצח.</p>	<p>ואז הם מתחדשים וחיים. וזה נמשך עד זמן ביאת משיחנו בעייה, כי כאשר יכלו להתברר כל אלו המלכים, ויתקנו ויתלבנו הטוב והקדושה שבהם, אז תשאר הקליפה לבדה בסוד הסיגים, ואז כתיב בלע המות לנצח.</p>
---	---

This causes the fallen kings to be renewed and revived. This process will continue until, with G-d’s help, our righteous Messiah arrives. When all the sparks of these kings will be able to be elevated, and the good and holiness within them will be rectified and purified from the dross attached to them, the “shells” will be left by itself, as dross. At that time, it is written, “death will be swallowed up forever.”⁷

Presently, the negative (“evil”) energies and contexts in which the sparks of *Tohu* are embedded derive their energy to exist from the sparks they host. Once these sparks are all liberated and re-ascend, however, the encasing shell of evil has no life-force, and therefore disintegrates. Our task in life may therefore be seen as “decontextualizing” the energies of this world from evil and reorienting them toward holiness.

<p>נמצא כי כל תפלתינו ומעשינו בעוה”ז, אינו רק לברר וללבן אלו הז’ מלכים.</p>	<p>ונמצא כי עיי תפלתינו ומעשינו בעוה”ז אנו יכולין לברר וללבן אלו הז’ מלכים.</p>
---	---

Thus, all our prayers and good deeds in this world are only in order to purify and elevate the sparks of these seven fallen kings.

<p>והנה בימי החול יש מלאכה כי כל מלאה מורה על היות דברים צריכים תיקון עיי מעשה, כי אלו הקביה ברא את עולמו כמו שיהיה לעתיל, כמייש יהי פסת בר בארץ, שתוציא הארץ גלוסקאות וכו’, לא היו צריכים לעשות כמה מיני מלאכות כדי לאכול, אך עתה צריכים לעשות כמה מיני מלאכות, לחרוש ולזרוע, ולהוציא התבן והמוץ והסובין שהם הקליפות, ואחייכ לתקנו עיי האש, שהוא אפיית הפת, גמור כל המלאכות, ואז נשלם ונתקן, וכן כל שאר המלאכות.</p>	<p>והנה בימי החול יש מלאכה כי כל מלאה מורה על היות דברים צריכים תיקון עיי מעשה, כי אלו הקביה ברא את עולמו כמו שיהיה לעתיל, כמייש יהי פסת בר בארץ, שתוציא הארץ גלוסקאות וכו’, לא היו צריכים לעשות כמה מיני מלאכות כדי לאכול, אך עתה צריכים לעשות כמה מיני מלאכות, לחרוש ולזרוע, ולהוציא התבן והמוץ והסובין שהם הקליפות, ואחייכ לתקנו עיי האש, שהוא אפיית הפת, גמור כל המלאכות, ואז נשלם ונתקן, וכן כל שאר המלאכות.</p>
---	---

Now, on weekdays, we are allowed to work, for work implies that things need to be worked on by our efforts. This would not be the case had G-d created the world the way it will be in the messianic future. Of that time it is written, “let there be an abundance of grain on the earth,”⁸ and we are taught that the earth will produce fully baked cakes, etc.⁹ We would not have perform numerous forms of work in order to eat. Nowadays, however, we do indeed have to perform numerous forms of work in order to eat, to plow, to plant, to remove the hay, straw, and bran—which are the “shells,” and then to prepare it through fire, i.e., to bake the bread—this being the culmination of the process, giving us a finished product. The same is true of other forms of work other than preparing bread.

7. Isaiah 25:8.

8. Psalms 72:16.

9. *Ketubot* 111b.

וכמו שמצינו לר' עקיבא, שהשיב לטורנוסרופוס מענין התורמוסין שצריכים להמתק, והחטים לטחון וכו'.
 כמ"ש ר"ע לטורנסרופוס הרשע ענין התורמוסין שצריכין למתוק והחטים וכו'

This recalls Rabbi Akiva's response to Tinneius Rufus regarding beans, which must be cooked in order to be sweetened, and wheat, which must be ground, etc.¹⁰

The Roman general Tinneius Rufus asked Rabbi Akiva: "Whose deeds are nicer, those of the Holy One, blessed be He, or of man?" He answered, "Those of man!" Tinneius Rufus asked further, "Look at heaven and earth! Can man make anything like this?" Rabbi Akiva responded, "Don't talk to me about things that are beyond mankind's ability, but about things which are in his purview." He said, "Why do you circumcise yourselves?" He said back, "I knew you were planning to ask me about this. That's why I said that the deeds of man are nicer than those of the Holy One, blessed be He." Rabbi Akiva then brought him ears of grain and baked cakes, and said to him, "This was done by the Holy One, blessed be He, and this was done by man. Is not this [cake] nicer than these ears of grain?" Tinneius Rufus then asked him, "If He wants us circumcised, why doesn't He bring the child out of his mother's womb already circumcised?" Rabbi Akiva answered him, "Why does his umbilical cord come out with him, attached to his stomach, and his mother cuts it? As to why he does not emerge already circumcised, it is because the Holy One, blessed be He, gave the commandments to Israel only for their own purification. Thus, King David said, "The word of God is pure."¹¹

From this passage from the Midrash, we see that the purpose of work is to refine and elevate reality.

כי הרי ביארנו, איך כל מה שיש בכל העולמות כולם, הרי בארנו לך איך כל מה שיש בכל העולמות כולם הם מסוד אלו הוי מלכים. ואין לך דבר, שלא בא מזו מלכים אלו. והנה, אם אלו המלכים לא היו מתים ומתבטלים, ונעשים קליפות מהם, לא היו צריכים בירור, כי מעצמם היו מבוררים, ולא היו צריכים אל תיקון כלל, אך עתה שמתו, והם צריכים תיקון, אנו צריכים תפילות ומעשים טובים ומצות, כדי לתקנם על ידינו, ולהעלותם בסוד מ"ן:

הרי בארנו לך איך כל מה שיש בכל העולמות כולם הם מסוד הוי מלכים האלו ואין לנו דבר שלא בא מן הוי מלכים האלו. והנה אם אלו המלכים לא מתו ונתבטלו ונעשה קליפות מהם לא היו צריכין בירור כי מעצמן היו מבוררין ולא היו צריכין שום תיקון כלל אך עתה שמתו והם צריכין תיקון ואז צריכין תפלה ומצות ומע"ט כדי שיתקנו ע"י ולהעלותם בסוד מ"ן

As we have explained, everything that makes up all the worlds derives from these seven kings; there is nothing that is not derived from them. Now, had these kings not died and become nullified, and had not the "shells" been formed from their remains, it would not be necessary for us to purify them; they would be intrinsically purified and would require no rectification whatsoever. But now that they have died and require rectification, we need our prayers, good deeds, and *mitzvot* in order to rectify them and elevate them as "feminine waters."

והנה כדרך שזה העליון, שהוא הבירור שצריך אל די עולמות עצמם, שהם אבי"ע, גם בענין הנשמות, כי משם יסודם, ממה שנשאר אחר הבירור הצריך אל העולמות, הוי העליון שזה העליון, שהוא הבירור הצריך אל די עולמות עצמן שהם אבי"ע גם הי הלענין הנשמות כי משם יסודם ממה שנשאר אחר הבירור הצריך אל העולמות

Now, just as it is with regard to the four worlds—*Atzilut*, *Beriah*, *Yetzirah*, and *Asiyah*—namely, that they need to be rectified, so it is with regard to the souls, for

10. *Midrash Tanchuma*, *Tazria* 5.

11. *Psalms* 18:31.

they derive from these worlds, i.e., from that which remains after the purification process required by the four worlds.

The Divine soul, of course, originates in G-d Himself. Nonetheless, as we say in the morning blessings every day, “the soul which You have placed in me is pure; You created it, You formed it, You breathed it into me...” The soul *is pure* Divinity when it descends into the world of *Atzilut*; *You created it*—refers to the soul as it descends further, into the world of *Beriah* (“creation”); *You formed it*—this refers to the soul as it descends into the world of *Yetzirah*; *You breathed it into me*—this refers to the soul as it descends into the world of *Asiyah*. In other words, as the soul descends on its way into the body, it undergoes a process of consciousness-constriction paralleling the levels of consciousness defined as the four worlds. As part of this process, the soul picks up the perspective of the “sparks” of the world of *Tohu* that could not be assimilated into these worlds. A “world” is an objective state of consciousness; the soul is a subjective creature—at least it becomes one as it descends the rungs of consciousness. The sparks of *Tohu* too coarse to be absorbed into the worlds, i.e., the subjective elements, get taken up and integrated into the consciousness of the soul.

<p>ומלבד כל זה אפי' בכל עניני עה"ז השפלים הם הפסולי' הנשאר מאותן הז' מלי' דמיתו ולכן אין מתבררים רק אחר כמה תיקונים ומלאכות</p>	<p>הנה מלבד כל זה, אפילו בכל ענייני העוה"ז השפלים, הם מתכלית הפסולת הנשאר מאותם הז' מלכים, ולכן אינם מתבררים, אלא אחר כמה תיקונים ומלאכות.</p>
---	--

Furthermore, even all the lowest aspects of this world are derived from the holy sparks of *Tohu*, that is, from the coarsest refuse left from those seven kings. Since the material aspects of this world are derived from the coarsest aspects of *Tohu*, they can therefore be refined only after numerous processes of rectification and types of work.

<p>ולכן אין מלאכה בכל מלאכות שבעוה"ז, שאין בה מצוה מעשית. כגון, אם בא לחרוש, מקיים מצות לא תחרוש בשור ובחמור וכו', בא לזרוע, מקיים מצות לא תזרע כרמך כלאים. וכן כיוצא בכל המלאכות כולם, בסוד בכל דרכיך דעהו.</p>	<p>ולכן אין מלאכה שאין בה מצוה בא לחרוש מקיים לא תחרוש בשור וחמור בא לזרוע מקיים לא תחרוש בשור וחמור בא לזרוע מקיים לא תזרע כלאים וכן עדי"ז בכל המלאכות בסוד בכל דרכיך דעהו.</p>
--	--

For this reason, every type work done in this world is employed for some active *mitzvah*. For example, if one goes to plow the ground, he can perform the *mitzvah* of “you shall not plow with an ox and a donkey harnessed together.”¹² If one goes to plant, he can perform the *mitzvah* of “you shall not plant your vineyard with mixed species.”¹³ The same applies to all other types of work. This is the mystical meaning of the verse “Know Him in all your ways.”¹⁴

<p>וכל זה היה, כדי לברר אותם המלכים, ע"י מלאכות וכן בכח מצוה מעשית שיש בדברים אלו</p>	<p>וכל זה היה, כדי לברר אותם המלכים, ע"י מלאכות וכן בכח מצוה מעשית שיש בדברים אלו</p>
---	---

All this is in order that we may elevate those kings by means of our work and the power of the active *mitzvot* that they entail. Through this holy use of our power to work in these ways these types of work are elevated.

12. Deuteronomy 22:10.

13. Ibid. 22:9.

14. Proverbs 3:6.

וכאשר נתקן ונעשה הפת ואדם אוכלו הוא חוזר להתברר, ונעשה חלק חיוני אבר מאברי אדם וכן בכל הדברים ובכל הפרטים וזהו מבואר למי שירצה לדעת אמיתות הדברים כאלה,

ואז כאשר נתקן ונעשה הפת, ואכלו האדם, הוא חוזר להתברר, ונעשה חלק חיוני, אבר מאברי האדם. וכן בכל הדברים, בסוד בכל דרכיך דעהו כנזכר. וזה מבואר בכל הפרטים, למי שירצה לעמוד באלה הדברים ולהבינם:

Then, when the bread has been finished and a person eats it, the spark of Divine life force in the bread returns upward, being elevated, and becomes an integral part of the limbs of this person. And so it is with all things, in the secret of “Know Him in all your ways,” as we have said. This principle can be applied in all details of life, if someone seeks to understand these details fully.

If someone examines his life deeply enough, he will see how the above principle—that holy use of the material world increases the power of holiness in the world—holds true in all circumstances.

והכלל העולה שאפי' המלאכות שבעולם הזה לצורך בירור המלכים הם וכל המלאכות בעוה"ז בעולם עשיה

ולכן נחזור ונאמר, כי אפילו המלאכות של העוה"ז, כולם לצורך בירור הז' מלכים הם וכל מלאכות אלו, הם בעוה"ז בעולם העשיה.

We shall therefore now repeat that even the lowly forms of physical labor performed in this world exist in order that we elevate the seven kings with them. And all types of work exist in the context of this world, the physical correlate of the world of *Asiyah*.

וכן מלאכה גי' א"ל אדנ"י שהוא עולם העשיה. אמנם אוכל נפש להיותו חוזר אבר רוחני ממש הוא יותר מעולה והוא בסוד היצירה ולכן אוכ"ל גי' א"ל הוי"ה ואין להאריך בזה פה,

ולכן מלאכה בגימטריא א"ל אדנ"י, ואין להאריך בזה.

Therefore, the numerical value of the word for “work” (*melachah*, 96) is the same as that of the two Names *Kel Adni* together.

Melachah: mem-lamed-alef-chaf-hei = 40 + 30 + 1 + 20 + 5 = 96.

Kel: alef-lamed = 1 + 30 = 31. *Adni*: alef-dalet-nun-yud = 1 + 4 + 50 + 10 = 65. 31 + 65 = 96.

The Divine Name *Adni* (“My lord”) is associated with the *sefirah* of *malchut* and the world of *Asiyah*.

ואמנם בימי החול הותרו כל המלאכות שבעולם אך לא באסור שא"כ לא יתבררו ואדרבה יתוספו הקליפות רק בהיתר גמור בסוד בכל דרכיך דעהו כדי לברר הז' מל'

אמנם בימי החול הותרו כל המלאכות שבעולם, אך לא באיסור, שא"כ לא יתבררו, ואדרבה יתוספו בקליפות. רק בהיתר גמור, בסוד בכל דרכיך כנזכר, כדי לברר הז' מלכים.

As we have said, on weekdays all types of work are permitted, as long as in doing them one does not commit any sin. For if he does, they will not be elevated; on the contrary, this will increase the power of evil. The sparks within them are elevated only when they are performed in an completely permitted manner—fulfilling the verse, “Know Him in all your ways,” as we said—and with the intention of elevating thereby the seven kings.

וכיז בעניני עוה"ז וגם מה שצריך לברר לצורך עליות העולמי לצורך נשמות ג"כ אנו עושין ע"י ככה מעשה ידינו שהם התפילות ומצות תפילין וציצית וסוכה ולולב וזולתם ונמצא שבימי החול א"א להתברר כלל אם לא ע"י ולכן הותרו המלאכות כנוי ונצטוונו בכל המצוות ובפרט בסוד התפילות.

וכל זה בעניני העוה"ז, וגם במה שצריך לברר לצורך העולמות עליונות, ולצורך הנשמות ג"כ אנו עושים אותם על ידינו, כה מעשה ידינו, שהם התפילות ומצות ציצית ותפילין ולולב, וכיוצא בזה. נמצא, כי בימי החול, אי אפשר להתברר כלל, אם לא על ידינו. ולכן הותרו המלאכות, ונצטוונו במצות, ובפרט בסוד התפילות.

This applies both to what we do in order to elevate the sparks of this world and to what we do in order to elevate the supernal worlds and to elevate the souls. We accomplish all this ourselves, with the power of the work of our hands, i.e., our prayers and *mitzvot*, such as *tzitzit*, *tefilin*, and *lulav*, etc. For it is possible to elevate the sparks of holiness present in the *workday* aspect of creation only via our own efforts. This is why work is permitted and why we have been commanded to perform the various commandments, and especially the inner dimension of our prayers.

והנה בודאי שאדם צריך סיוע מעליונים להספיק דברים אלו ע"י וגם עליונים צריכין לסיוע מתחתנו בסוד תנו עוז לאלהים

והנה בודאי שהאדם צריך סיוע מעליונים, להספיק דברים אלו על ידו, וגם העליונים צריכים לסיוע התחתונים, בסוד תנו עוז לאלהים וכו'.

Now, man certainly requires assistance of the upper worlds to accomplish the aforementioned things, and the upper worlds require the assistance of the lower worlds i.e., man, in turn. This is the mystical meaning of the verse, "Give power to G-d."¹⁵

In Jewish thought, once G-d created the world and placed man in, He made certain aspects of the world's functioning dependent upon man's actions. In this sense, we may conceive of G-d's ability (or "strength") to bestow His beneficence on the world to be determined by us—again, simply because this is way G-d wants it to be and set it up.

ולכן בימי החול יורדין העולמי העליונים ומתלבשין ממדרגתם, כדי לרדת ולסייע לברר הז' מלכים למטה ממדרגתם כדי לברר ולסייע הז' מלכים

ולכן בימי החול יורדים העולמות, ומתלבשים למטה ממדרגתם, כדי לרדת ולסייע לברר הז' מלכים.

For this reason the upper worlds descend on weekdays and become vested in levels below their own in order to assist man in the process of elevating the seven fallen kings.

Weekday consciousness is therefore one of being out of one's element, being an emissary sent on a mission. Feeling "at home" and "in one's element" is Shabbos-consciousness.

וז"ס היות ז"ת דאצילות יורדות והם מתלבשין הימים של מעשה, כדי לברר כל זה בז' ימי המעשה כדי לברר כל זה

וז"ס היות ז"ת דאצילות יורדות, והם מתלבשים בשבעת הימים של מעשה, כדי לברר כל זה.

This is why the seven lower *sefirot* of *Atzilut* descend and become vested in the seven workdays—in order to elevate it all.

The Arizal now explains why he refers to seven workdays when there are in reality only six.

15. Psalms 68:35. The usual, literal translation is "Ascribe strength unto G-d."

proper places, there is nothing there to elevate. All they do there is couple with one another and produce new souls. This is the secret of the holiness of the Sabbath and the reason why marital relations are prescribed for Torah scholars on the Sabbath—for on that day the results of these relations are new, “Sabbath” souls, originating in an already elevated source, and not in the realm that requires elevation.

As long as the pervading atmosphere in the lower worlds is determined by one of the six aspects of *Z'eir Anpin*, i.e., is “male,” elevation can occur. As soon as the conduct of the world passes into the hands of *malchut*, however, elevation is not possible.

A married couple elicit a soul for their offspring relative to their state of consciousness during relations. The ideal time for relations is thus on the Sabbath night, since then consciousness is naturally more attuned to higher, Divine levels. Even when the couple engage in relations during the week, they should attempt to put themselves into “Shabbos consciousness.”

<p>ואמנם עליית העולמות ביום השבת אינו ממש עליי כי הלא ביארנו שבהיותם במקומם מספיק להמשיך נשמות חדשות, אך כשבאים לברר אז הם באים למטה ממדרגתם ומתלבשים למטה בימי החול ונמצא כי מקומם אמיתי הוא מה שעולים ביום השבת אך מה שהם בימי החול אינו מקומם אל אלמטה ממדרגתם שירדו שם כדי לברר הזמ"ל</p>	<p>ואמנם עליית העולמות ביום שבת אינו ממש עליה, כי הלא ביארנו שבהיותם במקומם מספיק להמשיך נשמות חדשות, אך כשבאים לברר, אז יורדים למטה ממדרגתם ומתלבשים למטה בימי החול, ונמצא אי"כ, כי מקומם האמיתי הוא מה שעולים עתה בשבת, אך מה שבימי החול אינם מקומם רק למטה ממדרגתם, וירדו שם כדי לברר הז' מלכים,</p>
---	---

Still, the ascent of the worlds on the Sabbath is not a true ascent. As we have explained, when the *sefirot* are in their proper place it is enough for them to elicit new souls through their coupling. But when they go to elevate the sparks of *Tohu* they descend to levels lower than their own and become vested in these levels. This occurs on weekdays. It thus follows that it is only to their native, original positions that they return on the Sabbath. During the week they are not in their true place, but below it, and they only descended there in order to elevate the seven kings.

Thus, what happens on the Sabbath is not an “ascent” to a level higher than the native level, but just a return to normality after the exceptional, unusual situation on the weekdays.

<p>וכל זה תבין ממה שביארנו בדרוש של אדה"ר, איך היה תחלה יותר מעולה ממה שהוא עתה מטטרון, וע"ש, כי בזה תבין, איך בעת האצילות היו העולמות, באופן שהם נעשים עתה ביום השבת:</p>	<p>וכ"ז תבין ממ"ש בדרוש אדם הראשון שהיה תחלה יותר מעולה ממט"ט ממה שהוא עתה ע"ש כי בזה תבין איך בעת אצ"י היו העולמות באופן שהם נעשי עתה ביום שבת</p>
--	---

You can understand all this better based on what we explained in our exposition on Adam, that is, how he was originally on a higher level than Metatron¹⁶ is now. Based on this, you will understand that when creation first occurred the worlds were naturally on the level that they reach nowadays only on the Sabbath.

Metatron is the highest angel.

16. It is customary not to pronounce fully names of angels that are not also names used for people. Thus, Metatron is usually abbreviated in speech to “Metat.”

נמצא, כי בימי החול יורדים למטה כדי לברר, וביום השבת אנו מעלין אותם למקומם, כדי להוציא נשמות חדשות. | נמצא כי בימי חול יורדים למטה כדי לברר ובימי שבת אנו מעלין אותן לקומן כדי להמציא נשמות חדשות.

It follows that on weekdays the *sefirot* descend in order to elevate the sparks and on the Sabbath we restore them to their proper places, in order that they draw down new souls through their coupling.

וזהו טעם איסור כל המלאכות ביום השבת, ואפילו אוכל נפש גם הם אסורות, כי אין שום בירור בשבת, והכל הוא חדש. | וזהו טעם איסור ל"ט מלאכות ביום שבת אפילו אוכל נפש אסור כי אין בירור בשבת והכל הוא חדש

This is the reason behind the prohibition of work on the Sabbath, even those types of work necessary for the preparation of food—which are permitted on festivals. For there is no elevation to be performed on the Sabbath; everything is new.

Since everything is new, not the fallen remains of a primordial world, there is no need to elevate anything.

וז"ס שיר חדש ביום השבת, כמ"ש שירו לה' שיר חדש | וז"ס מזמור שיר חדש בשבת בזמירות כנזכר בזהר וכו', שאנו אומרים בשבת, וזה מובן. | תרומה קל"ז שצ"ל שירו לה' שיר חדש וגו' בשבת

This is the mystical significance of the *new* song sung on the Sabbath, as it written: "Sing to G-d a new song,"¹⁷ which we recite on the Sabbath.

ואפילו ענין הבירור נאסר בשבת.

Even separating is forbidden on the Sabbath.

Separating (*birur*) is one of the thirty-nine archetypal forms of work forbidden on the Sabbath. The type of separating forbidden is separating out unwanted elements from a mixture of wanted and unwanted things (the technical term is separating "food" from "refuse"). For example, if there is bowl of good and rotten fruit, it is forbidden to separate out the rotten fruit in order to be left with a bowl of good fruit. Separating the good fruit from such a mixture (by hand, in order to eat it immediately) is permitted, since this is considered the way of eating rather than separating as an end in itself. However, it is forbidden to separate the good from the bad if one is doing so to eat later rather than right away, since in this case the fact that one does not eat the separated elements right away dissociates the act of separating from eating and it becomes an end in itself.¹⁸ It is evidently to this type of separating "the wanted from the unwanted" that the Arizal refers to now.

וז"ס הטעם שאין בוררין אוכל מתוך פסולת ביום השבת, כי אין ביום שבת בירור מתוך פסולת, שהוא הו' מלכים, כי הכל הוא אוכל גמור, נשמות חדשות בלתי פסולת. | וז"ס שאין בוררים אוכל מתוך הפסולת בשבת כי אין בירור בשבת מתוך פסולת שהוא בירור הזמ"ל אך הכל הוא אוכל גמור נשמות חדשות בלי פסולת

The mystical reason why we do not separate out the wanted from the unwanted on the Sabbath is that on the Sabbath there is no such thing as separating something from refuse—i.e., from the seven kings—for everything is in the category of the "wanted": new souls devoid of any refuse.

17. Psalms 96:1.

18. See *Shulchan Aruch HaRav, Orach Chaim* 319:1-2.

The spiritual correlate of “separating” is “elevating,” i.e., decontextualizing the fallen sparks of *Tohu* from their material orientation in this world – i.e., separating the “wanted” from the “unwanted” or “refuse” – in order that it be free to ascend.

<p>וכש'אדם עושה מלאכה בשבת או בורר הוא גורם להוריד כחות עליונים למטה כמו בחול ואז יש כח להחיצוני להדבק שם</p>	<p>וכאשר האדם עושה מלאכה בשבת, או בורר, גורם להוריד כחות עליונים למטה כמו בחול, ואז יש יכולת להחיצונים להדבק בהם,</p>
---	---

When a person *does* do some manner of work on the Sabbath, such as separating, he causes the supernal energies to descend below, just as they do during the workweek. The forces of evil can then attach themselves to these energies.

When these energies are dragged down below and there is nothing for them to elevate, they can be easily diverted by the forces of evil for their own purposes.

<p>ונקראים החיצונים עלמא דמותא. ולכן נאמר מחלליה מות יומת,</p>	<p>ונקראו החיצוני נקראו עלמא דמותא לכן מחלליה מות יומת.</p>
--	---

The forces of evil are called “the realm of death”; it is therefore written of the Sabbath: “those who desecrate it shall surely die.”

The Torah gives the death penalty to someone who has on his own already cut himself off from the source of life. Here, by working on the Sabbath, the individual has divorced himself from the Divine energy informing the world and, even worse, misdirected Divine energy to become available to the forces of evil. Evil, as we have defined it previously, is the ascendancy in man’s consciousness of self-awareness or ego. Attempting to “work,” to accomplish and rectify reality when it is not in need of this is an affront to G-d’s plan and purpose – as if he is saying that he knows better than G-d what the world needs. This attitude, rather than fostering Divine consciousness, fosters human ego, which will in the end only oppose Divinity.

וזה תבין ממה שביארנו בסוד תחום שבת, | וזה תבין ממי'ש בסוד תחומין

You will be able to understand this better through understanding what we have explained regarding the mystical significance of the Sabbath boundary.

On the Sabbath, it is forbidden to walk further than two thousand cubits (roughly a kilometer) outside the city limits. This idea will now be explained in its mystical dimension.

<p>כי בחול הקדושה סמוכה לחיצונים, ובשבת יש אלפים אמה תחום שבת ביניהם, ואינם נדבקים החיצונים בקדושה,</p>	<p>כי בחול הקדושה סמוכה לחיצוני ובשבת יש ביניהם הפסק אלפים אמה שהוא תחום שבת ואין החיצונים נדבקים בקדושה,</p>
---	---

On weekdays, the realm of holiness borders closely to that of evil, but on the Sabbath, there is a distance of two thousand “cubits,” the Sabbath boundary, between them. Thus, the forces of evil do not cling to holiness.

In this imagery, the settled, civilized city is the metaphor for holiness, and the wild, untamed wilderness (desert, field, forest) surrounding it is the realm of evil.¹⁹

On weekdays, the lines between good and evil are somewhat blurred; it is very easy to slip from doing good into doing the opposite, so one must be constantly on guard. On the Sabbath, however,

19. In other contexts, the “desert” carries positive connotations, and this paradox is resolved elsewhere in Kabbalah and *Chassidut*.

evil “retreats” into the wilderness to a distance of 2000 “cubits” from the perimeter of holiness. Since evil is held at a distance, we can be more relaxed and “natural” on Shabbos, and need not be as concerned about falling into the trap of materialism and egocentricity.

ואיכ העושה מלאכה בשבת, גורם ירידת הקדושה אל החיצונים, ולכן חייב מיתה; | ואיכ העושה מלאכה בשבת, גורם ירידת הקדושה אל החיצוני לכן חייב מיתה,

Thus, one who works on the Sabbath causes holiness to descend into the realm of evil, and is liable to the death penalty.

וזהו גיכ איסור ההליכה מחוץ לתחום, כי סוד התחום הוא אלפים אמה, שהם סוד נהי דעשיה שעלו במקום הגיית דעשיה, ונמצא מקום נהי דעשיה חלל, ובאותו החלל, אין הקליפות אשר שם למטה מעשיה יכולות לעלות עד שם, רק נשאר המקום חלל, ושם יכולים בני אדם לילך, אך חוץ לתחום הזה, אם יצא אדם שם, גורם לאדם עליון שיצא גיכ חוץ לתחום, ויורד בקליפות.

וזיט איסור ההליכה חוץ לתחום שבת כי סוד התחום הוא אלפים שהוא סוד נהי דעשיה שעלו במקום הגיית דעשיה ונמצא מקום נהי דעשיה פנוי ובאותו חלל אין הקליפות אשר הם למטה מעשיה יכולים לעלות עד שם רק נשאר מקום חלל ושם יכולים בני אדם לילך אך חוץ לתחום הזה אם יצא האדם גורם לאדם העליון שיצא חוץ לתחום ויורד בקליפות,

This is also why it is forbidden to walk beyond the Sabbath boundary, for the mystical meaning of the boundary is that it extends for 2000 cubits, i.e., the area originally occupied by *netzach-hod-yesod* of *Asiyah*, which ascend on the Sabbath to the position of *chesed-gevurah-tiferet* of *Asiyah*. Thus, the original position of *netzach-hod-yesod* of *Asiyah* is left vacant. The forces of evil, whose position is immediately below *Asiyah*, cannot ascend to fill this void; this realm is thus left vacant. We are allowed to walk in this safe area, but if we go beyond it we cause the supernal “man” to go outside the boundary as well, and he descends into the realm of evil.

As the Arizal explained previously, on the Sabbath, *malchut* ascends with *netzach-hod-yesod* to the level of *chesed-gevurah-tiferet*.

The “supernal man” is simply the spiritual array of Divine attributes (usually *Z'eir Anpin*) that are organized into the form of a “man,” i.e., a *partzuf*.

והנה רגלי האדם אשר הולכים ויוצאים חוץ לתחום, שהם סוד נהי דעשיה, היוצאים ממטה מעשיה במקום הקליפות, וזיט איסור תחומין בשבת. | והנה רגלי אדם שהולכי ויוצאי חוץ לתחום הם סוד נהי דעשיה היוצאי למטה בעשיה במקום הקליפי וזיט איסור תחומין בשבת.

The feet of a man who walks outside the Sabbath boundary—which is the physical manifestation of the area normally occupied by *netzach-hod-yesod* of *Asiyah*—descend below *Asiyah* into the realm of evil. This is the mystical significance of the Sabbath boundary.

והנה ביויט, העולמות אינם עולים כייכ כמו בשבת, ולכן הותרו המלאכות של אוכל נפש, ובחול המועד הותרו של דבר האבד, כמיש בעיה; | ואולם בייט אין העולמות עולין כייכ כמו בשבת ולכן הותרו מלאכת אוכל נפש ובחול המועד הותרה מלאכת דבר האבד כמיש במקומו בזה.

Now, on the festivals, the worlds do not ascend to the extent that they do on the Sabbath. Therefore, types of work associated with the preparation of food are permitted, and on the intermediate days of the festivals (*chol ha-mo'eid*) any type

of work that would result in loss if not done (*davar ha-aveid*) is also permitted, as we will explain.

ואמנם בשביעית שהעליה היא יותר מעושה מכלם ולכן הוא חול גמור ואין האיסור אלא במלאכת קרקע. והענין מבואר במש"ל כי בשביעית אין שום עליה כלל ממ"ל דאצ"י ומעלה ונמצא שאין שביתה ומנוחה בשביעית אלא למ"ל לבד הנקרא ארץ ולכן לא אסרה רק עבודת הארץ אך שאר מלאכות השייכים מן המ"ל ולמעלה הם מותרין.

אמנם בשביעית, העליה היא יותר קטנה מכולם, לכן הוא חול גמור, ואין איסור אלא המלאכות הנוגעות לקרקע, שהם זריעה וחרישה וכו'. והענין מבואר, ממה שאמרנו כי בשביעית לא יש שום עליה כלל ממלאכות דאצילות ולמעלה, נמצא, כי אין שביתה והנחה בשביעית, רק אל המלאכות לבד, הנקראת ארץ. ולכן לא נאסרו רק מלאכות הארץ, אך שאר המלאכות השייכות מן המלאכות ולמעלה, הם מותרות:

In the sabbatical year, however, the ascent is least of all, and for this reason it is entirely mundane, and only those forms of work that involve working the earth are prohibited, i.e., planting, tilling, etc. This can be explained on the basis of what we have said, i.e., that during the sabbatical year there is no ascent whatsoever from *malchut* of *Asiyah* upwards. Thus, the only level that experiences rest and reprieve during the sabbatical year is *malchut*, which is called "the earth." Therefore, only working the earth is prohibited, while the other types of work—which are relevant to the *sefirot* above *malchut*—are permitted.

In Kabbalistic imagery, *malchut* is often conceptualized as the "earth" and *Z'eir Anpin* as "heaven." The basis of this imagery is both that of the spiritual/material dichotomy, in which *Z'eir Anpin* is the "spiritual," abstract domain of the emotions and *malchut* the "physical," concrete domain of expression, and that of the male/female dichotomy, in which *Z'eir Anpin* is the male who "rains" his "drops" of fertilizing seed on the "earth" of *malchut*.

There are thirty-nine categories of work forbidden on the Sabbath:

The primary forms of work are forty less one: [1] sowing, [2] ploughing, [3] reaping, [4] binding sheaves, [5] threshing, [6] winnowing, [7] selecting, [8] grinding, [9] sifting, [10] kneading, [11] baking, [12] shearing wool, [13] bleaching, [14] hackling, [15] dyeing, [16] spinning, [17] stretching the threads, [18] making two meshes, [19] weaving two threads, [20] dividing two threads, [21] tying and [22] untying, [23] sewing two stitches, [24] tearing in order to sew two stitches, [25] capturing a deer, [26] slaughtering, [27] flaying, or [28] salting it, [29] curing its hide, [30] scraping it [of its hair], [31] cutting it up, [32] writing two letters, [33] erasing in order to write two letters [over the erasure], [34] building, [35] pulling down, [36] extinguishing, [37] kindling, [38] striking with a hammer, [and] [39] carrying out from one domain to another: these are the forty primary forms of work less one.²⁰

Of these, the first three are considered "agricultural" forms of work forbidden in the sabbatical year. Numbers 4-11 complete the "order of making bread" (as it is called in the Talmud), but are not performed directly on the earth.

20. Mishnah, *Shabbat* 7:2 (73a).

ועתה נבאר סוד ענין עבודת ארץ ונאמר כי כל ענין מלאכה הנוגעת לארץ כחרישה וזריעה ודומיהן הוא העלאת מ"ן ושאר מלאכות הנוגעים לדכורא הם הורדת מ"ד וכיוצא בזה

ועתה נבאר ענין המלאכות האלו הצריכות לארץ, והנה הם אלו וכיוצא, זריעה וקצירה ודוגמתם. ואמנם כל ענין המלאכות אלו שנוגעות לארץ ועניינם, הם העלאת מ"ן, ובשאר המלאכות הנוגעות אל הדכורא, הם הורדת מ"ד, וכיוצא בזה.

We will now explain the types of work associated with the earth, i.e., planting, harvesting, and the like. All these types of earth-work are ways of raising "feminine waters," while the other forms of work, associated with the male paradigm, i.e., *Z'eir Anpin*, are ways of causing "male waters" to descend.

As we have explained, "male" and "female waters" are the Zoharic terms for "arousal from above" and "arousal from below," the relative forms of initiative in the process of spiritual coupling of the higher, giving player and the lower, receiving player, respectively.

כי כבר אמרנו שכל המלאכות הם להעלות הזמ"ל ולמתקם כנ"ל, ואמנם סוד הזריע והעבודה הוא בסוד ואדם אין לעבוד את האדמה כנ"ל כי ע"י האדם נעשית עבודת הארץ העליונה, ואמנם בשביעית אין צורך למעשה האדם כנ"ל וכמ"ש בע"ה,

וביארנו, כי כל המלאכות, הם להעלות הז' מלכים ולמתקם כנז"ל. ואמנם סוד הזריעה והעבודה, הוא בסוד ואדם אין לעבוד את האדמה כנז"ל, כי ע"י האדם נעשית עבודת הקרקע העליונה. ואמנם בשביעית, אין צורך לעבודת האדם כנז', וכמ"ש בע"ה.

We have explained that all forms of work elevate the seven fallen kings and "sweeten" them. In other words, man through his service of G-d here on earth works the supernal "earth" as well. But during the sabbatical year, there is no need for man's efforts, as we have explained and will explain further, please G-d.

והנה סוד הזריעה, הם סוד הנשמות של מ"ן הטמונים בתוך הארץ והם עולים ממטה למעלה ומתגלים ע"פ הקרקע והוא בסוד אור זרוע לצדיק שכבר הוא זרוע מתחילה ועתה הוא עולה מאליו ונזרע כנזרע בזה ודי למבין.

והנה סוד הזריעה, הם סוד הנשמות של מ"ן הטמונים בתוך הארץ, והם עולים ממטה למעלה ומתגלים על פני הקרקע, והוא בסוד אור זרוע לצדיק, שכבר הוא זרוע מתחילה, ועתה עולה מאליו ונזרע כנז' בזה ודי למבין.

The mystical meaning of "sowing" is as follows: There are souls of the order of "feminine waters" that are hidden within the earth, that ascend and become revealed on the face of the earth. This is the mystical meaning of the verse, "Light is sown for the righteous,"²¹ which implies that the light has already been sown and now simply ascends and takes root, as explained in the *Zohar*.²²

The Arizal explains elsewhere²³ that every day, through our Torah study and prayers, we elevate holy sparks out of the realm of evil. These ascend into the *yesod* of *Nukva* and serve to "arouse," i.e., catalyze the coupling of *Z'eir Anpin* and *Nukva* through their respective sub-*sefirot* of *yesod*. (This is the dynamic of "feminine waters" arousing "masculine waters," as mentioned.) This coupling produces new souls. However, when these holy sparks are first liberated from evil, they are not immediately ready to form new souls; they must first remain in the *yesod* of *Nukva* (the female "womb") until the next day's coupling.

Thus, these potential souls are "hidden," i.e., being stored, within the "earth," i.e., *malchut* (specifically, *yesod* of *Nukva*). They have already been "sown" in the earth as they have "ascended" from our

21. Psalms 96:11.

22. 2:166b.

23. *Eitz Chaim* 39:2.

material world into the spiritual realm of *Nukva*. The following day, they “become revealed on the face of the earth,” i.e., they become active in *yesod* of *Nukva* and serve to arouse the *yesod* of *Z’eir Anpin* to couple. This produces the new “souls,” which are either actual souls that later descend into human bodies, *heightened* levels of Divine consciousness that impregnates already living people, or simply Divine beneficence that descends to improve the world.

<p>גם סוד הקצירה, הוא סוד הלידה העליונה, שהוא סוד הנשמות, שהם בעיבור תוך הנוקבא, והם נקצרות משם וניתנות בעה"ז אל הגופים השפלים:</p>	<p>גם סוד הקצירה הוא סוד הלידה העליונה שהם נשמותם הם בעיבור תוך הנוקבא והם נקצרות משם וניתנות בעה"ז לגופות השפלים</p>
---	---

The mystical meaning of “harvesting” is along similar lines: it refers to the supernal process of giving birth. The souls *in utero* inside *Nukva* are “harvested” from it and transferred into physical bodies in this world.

<p>וכדי להבין דבר זה, נבאר לך ענין הנז' בווהר, באומר ורזין אילין לא אתייהבו אלא לאילין מחצדי חקלא, חקלא הנזכ' בסה"ז באמרו ורזין אילין למחצדי חקלא אתייהב</p>	<p>וכדי לבאר לך להבין הענין זה נבאר לך מחצדי חקלא הנזכ' בסה"ז באמרו ורזין אילין למחצדי חקלא אתייהב</p>
--	--

In order to understand all this, let us explain this concept as it is found in the *Zohar*. It is written in the *Zohar*: “And these secrets are only given to those reapers of the workers.”

The “reapers of the field” (*chatzdei chakla*) is the Zoharic term for the students of Kabbalah.

<p>והענין, למה שכבר הקדמתי לך בדרוש פסח ענין קריעת י"ם</p>	<p>והענין כמ"ש בדרוש פסח ענין קריעת י"ם</p>
--	---

To explain, based on what I have told you in our exposition on Pesach regarding the splitting of the sea:

<p>כי כשהמלכות רוצה לילד אלו הנשמות שהם בעיבור בתוכה, הנה לפתח חטאת רובץ, הוא הנחש העליון הנושך בערייתה, ועיי"כ היא יולדת.</p>	<p>כי כשהמל"ל רוצה הללדת אלו הנשמות שהם בעיבור בתוכה הנה לפתח חטאת רובץ הוא הנחש העליון הנושך בערייתה ועיי"כ היא מולדת.</p>
--	---

***Malchut* desires to give birth to the souls impregnated within it. Now, it is written, “sin crouches at the door.”²⁴ This refers to the supernal snake who bites the reproductive organ of *malchut*, opening her womb and causing her to give birth.**

We have explained this imagery previously, on *parashat Tetzaveh*, as follows: The imagery here is that of a young female deer giving birth for the first time. Since this is her first impregnation, the opening of her womb is still “virginal,” i.e., narrow – too narrow, in fact, for the fawn to fit through. In her pain trying to give birth, the doe cries, and a snake, hearing the cry, bites the doe, tearing open her womb so the fawn can emerge. Although this benefits the doe, the snake is surely acting only out in its own interest.

When the Jewish people went out of Egypt, they were spiritually immature... The seven-week period between the Exodus and the Revelation on Mt. Sinai was a maturation process (which we relive every year nowadays as the *mitzvah* of counting the *Omer*). Both the splitting of the sea, seven days after the Exodus, and the giving of the Torah at Mt. Sinai, seven *weeks* after the Exodus, were revelations of Divinity. But whereas the Jewish people were maturely prepared for the Revelation at Mt. Sinai, the splitting of the sea occurred at the beginning of their spiritual education, when they

24. Genesis 4:7.

were still “young.” Any revelation may be likened to a birth, but this birth was a first birth, and is therefore similar to the first birth of the doe just described.

This induced birthing of *malchut* thus applies when *malchut* is “immature,” i.e., characterized by egocentricity. The snake is the power of evil—i.e., sin—that crouches at the “door” to *malchut*, i.e., her womb. *Malchut* is considered “immature” because of her sense of accomplishment in having rescued the sparks (the previous day) from the clutches of evil.

וּזִים קָרִיעַ שֵׁטִין, כִּי שֵׁטִין בְּגִמְטָרִיא נְחִישׁ, כִּי הַנַּחֵשׁ
 הוּא הַקּוֹרֵעַ רַחֵם הָאֵילָהּ, וְקָרִיעָה זֹו נַעֲשִׂית עִי שֵׁם
 זֶה הַנּוֹכֵר,

This is the secret of the Divine Name “Tear Satan,” for the numerical value of the word *satan* plus the *kolel* is the same as that as the word for “snake” (*nachash*, 358). This alludes to the fact that the snake is the one who tears open the womb of the doe. This “tearing” is accomplished by means of this Divine Name.

One of G-d’s Names is the “42-letter” Name, known to us as the initials of the prayer of Rabbi Nechunia ben HaKaneh.²⁵ This Name is composed of seven sub-Names of six letters each. The initials of the words of the second stanza of this prayer (i.e., the second Name) spell the words “tear Satan.”

Satan in Hebrew means “accuser,” and refers to the angel whose job is to act as the prosecutor in the heavenly court. Based on the Talmudic saying²⁶ that “he is the accuser, he is the evil inclination; he is the angel of death”—i.e., the same force of evil induces a person to sin, prosecutes against him in the heavenly court, and then carries out the sentence—the term “Satan” is often used to refer to evil in general. The primordial snake also is personification of evil.

Satan: *sin-tet-nun* = 300 + 9 + 50 = 359.

Nachash: *nun-chet-shin* = 9 + 300 + 8 = 358.

The “doe” is an allegory for *malchut*. Although the simple meaning of “tear Satan” would appear to be “destroy the accuser,” it is here interpreted to mean “tear [open the womb of *malchut*] by means of the power of evil.”

וּאִמְנָם כְּדִי שֶׁהַחִיצוֹנִים לֹא יִתְאַחֲזוּ בְּנִשְׁמוֹת אֵלּוּ, וְאִמְנָם כְּדִי שֶׁלֹא יִתְאַחֲזוּ הַחִיצוֹנִים בְּנִשְׁמוֹת אֵלּוּ וְיִתְדַבְּקוּ
 בָּם צָרִיךְ תְּפִילַת הַצְּדִיקִים, שֶׁעִי תְּפִילַתְּם יוֹלֶדֶת נִקְבָּה
 עֵילָאָה וְאִינָה צָרִיכָה אֶל הַנַּחֵשׁ הַחֲטָאָת רֹבֵץ
 וְאִמְנָם כְּדִי שֶׁהַחִיצוֹנִים לֹא יִתְאַחֲזוּ בְּנִשְׁמוֹת אֵלּוּ,
 צָרִיכּוֹת תְּפִילּוֹתֵיהֶם שֶׁל צְדִיקִים, שֶׁעִי תְּפִילּוֹתֵיהֶם
 יוֹלֶדֶת נִקְבָּא עֵילָאָה, וְאִינָה צָרִיכָה לְנַחֵשׁ חֲטָאָת
 רֹבֵץ,

However, in order that the forces of evil not latch on to these new souls, they require the prayers of the righteous. Through their prayers, the supernal *Nukva* can give birth without recourse to the snake crouching at the “door.”

Prayer is the mean by which we increase our Divine consciousness. The effect of this is that the Divine consciousness of our “root,” *malchut*, is increased concomitantly. Informed by this increased Divine consciousness, the womb of *malchut* is more receptive to Divine input and does not need to be bitten by the snake of egocentricity and self-interest—i.e., be convinced of how it will benefit—to open up.

25. See, for example, *Siddur Tehillat HaShem* (Kehot, 1978), p. 22, etc.

26. *Bava Batra* 16a.

והוא סוד מה שתיקנו רו"ל בתפילות מזמור יענך ה' ביום צרה, כנודע, שהם ע' תיבין דעקו דיולדה: | וז"ס קרע שט"ן כי שטן גי' נחש כי הנחש הוא קורע רחם איילה וקריעה זו נעשית ע"י שם הנז, וז"ס משארז"ל שתקנו יענך ה' ביום צרה וכו' שהם ע' תיבין דע' קלין דיולדה,

This is the mystical meaning of why our sages instituted in our prayers the recital of Psalm 20: "May G-d answer you on the day of your distress." As is known, it consists of 70 words corresponding to the seventy cries of the woman in labor.²⁷

והכלל היוצא הוא, כי צריך תפילת הצדיקים להזריע תחילה אלו הנשמות, ואח"כ לילד אותם, שהוא סוד קצירת השדה קצירת השדה העליון, | והכלל היוצא כי צריך תפלות הצדיקים להזריע תחילה נשמות אלו ואח"כ לילד אותן שהוא סוד קצירת שדה העליון

It follows that the prayers of the righteous are required first to sew these souls in the womb of *Nukva* and again thereafter to enable *Nukva* to give birth to them, the latter being the mystical "reaping" of the supernal "field."

As mentioned above, the elevation of the sparks into the womb of *Nukva* is accomplished by our prayers, etc., in this world. Our prayers also obviate the need for *Nukva's* womb to be torn open forcibly, allowing for "regular" childbirth of the new souls into reality. Prayer is the means by which the sparks released by our other efforts in the world (encapsulated in the general categories of learning Torah and doing *mitzvot*) ascend.

והכל ע"י מעשיהם ותפילותיהם. ולכן נקראו חכמים היודעים סוד התפלות, מחצדי חקלא, קוצרים השדה העליון ולוקטים פירותיו. | והכל ע"י מעשיהם ותפלתם ולכן נקראו חכמים היודעים סוד התפלה מחצדי חקלא קוצרים שדה העליון ולקטים פירות

All this happens by virtue of the deeds and prayers of the righteous. Therefore, the sages who understand the mystery of prayer are called "reapers of the field," i.e., those who reap the supernal field and gather its fruits.

Thus, those who accomplish this are called "reapers of the field," the supernal "field" – where the "fruit" (new souls) is produced – being *malchut*.

ואמנם בשביעית אין צורך, כנז"ל: ונבאר עתה, שא"כ שהכל נעשה מעצמו, למה אנו צריכים להתפלל או לעשות מצות בימים אלו, כגון בשבת או בשביעית, אחר שהכל נעשה מעצמו, גם ראוי לדעת, מה הפרש יש בין שבת לשביעית. | ואמנם בשביעית אין צריך להם כלל. וצריך לבאר שא"כ שהכל נעשה מעצמו א"כ מה אנו צריכין להתפלל ולעשות מצות בימים האלו בשבת ובשביעית אחר שהכל נעשה מעצמו. גם ראוי לדעת מה הפרש יש בין שבת לשביעית

But in the sabbatical year, all this effort is not necessary, as we have explained. This being the case, we will now explain why we need to pray or do *mitzvot* in these periods of time, e.g., the Sabbath or the sabbatical year, inasmuch as everything is accomplished on its own. It would also be proper to know the difference between the Sabbath and the sabbatical year.

27. Cf. *Tikunei Zohar* 67b: "The seventy words of Psalm 20 correspond to the seventy supernal princes and earthly nations that vex and attack the supernal and lower *Shechinah*."

אך הענין הוא כי בימי החול אנו צריכין לתקן ע"י תפילתנו שני מציאות והכנות, א' הוא כיד לתקן ז"ינ עד שיתוקנו בבחי' אהור באהור בפרצוף גמור כל א' מהם כלול מ"ס כי בתחלה אין לזעיר אלא רק ו"ק והמלכות נקודה א' לבד ואח"כ ע"י מעשינו נתקנו פרצוף גמור עד שחזרו אהור באהור, ב' הוא להביא אח"כ פנים בפנים ואז הם מזדווגים להוציא הנשמות,

אך הענין הוא, כי בימי החול אנו צריכים לתקן ע"י תפילותינו שני מציאות והכנות, א' הוא לתקן ז"ינ עד שיתוקנו אב"א בפרצוף גמור, כל אחד מהם כלול מ"ס, לפי כי בתחלה אין בז"א אלא ו"ק, ונוקביה נקודה א' לבד, ואח"כ ע"י מעשינו נתקנים פרצוף גמור, עד שנחזירם אב"א. ותיקון שני הוא להביאם פב"פ, ואז מזדווגים להוציא נשמות:

The explanation is as follows: On weekdays, we are required to accomplish two things by means of our prayers. The first thing we have to do is to rectify *Z'eir Anpin* and *Nukva* until they reach the state of complete *partzufim*—each comprising ten sub-*sefirot*—facing each other back to back. Initially, *Z'eir Anpin* comprises only the six “extremities” and *Nukva* is only a single point. By means of our deeds, however, they become reconstituted as complete *partzufim* and postured back to back. The second rectification is to turn them around face to face. They can then couple in order to produce new souls.

The initial, pre-Tikun state of *Z'eir Anpin* and *Nukva* is as the six *sefirot* from *chesed* to *yesod* (the six “extremities” of a cube) and the single *sefirah* of *malchut*. This is a situation of *Tohu*, characterized by lack of ability to interact fruitfully. Maturation, conferred by expanded Divine consciousness, is the process whereby these one-dimensional *sefirot* are transformed into *partzufim*, full arrays of inter-included powers that can interact and couple, as we have explained on numerous previous occasions.

The first, *a priori* state of these *partzufim* is “back to back,” i.e., each concerned with its own internal self-development. The second stage is getting them to interact with each other, so the “content” of *Z'eir Anpin* can be fully expressed in reality through *Nukva*.

והנה בשנה הז' אין אנו צריכים רק תיקון השני שהוא להביא פנים בפני' כי בעצמם בלתי תפילתינו הם מתוקנים רק שעדיין הם אהור באהור אבל ע"י תפילתינו חוזרים פנים בפנים ובשבת מה שנשעה בחול על ידי תפילתנו נעשה מעצמם כי בהכנס ליל שבת חזרה להיות המ"ל פנים בפנים עם הז"א

והנה בשנת השמיטה, אין אנו צריכים רק התיקון השני, שהוא להביאם פב"פ, לפי שמעצמם בלתי תפילתינו כבר הם מתוקנים, רק שעדיין הם אב"א, ואז ע"י תפילתנו חוזרים פב"פ. ואמנם בשבת היא גדולה מזו, כי אפילו בחינת פב"פ נעשה מעצמו, כי בהכנס ליל שבת, חזרה המלכות פב"פ עם זעיר.

Now, during the sabbatical year, all we need to do is the second rectification, i.e., to turn them around face to face, because of themselves, without our prayers, they are already full *partzufim*, but facing back to back. Then, by virtue of our prayers, they turn around face to face. The Sabbath, however, is an even greater level of sanctity than this, for on it they even turn around face to face by themselves. When the Sabbath night begins, *malchut* turns to face *Z'eir Anpin*.

ואמנם כל תפילותינו אינם אלא להעלותם למעלה ממקומם, ממדרגה אחר ממדרגה, עד או"א, כנודע,

ואמנם כל תפילותינו אינם אלא להעלותם למעלה ממקומם, ממדרגה אחר ממדרגה, עד או"א, כנודע.

Our prayers on the Sabbath are necessary only to elevate these two *partzufim* to a level higher than their natural state, i.e., up to the level of *Abba* and *Ima*, as is known.

On the Sabbath, the emotions and means of expression become renewed and reinvigorated in the experience of new intellectual insight.

נמצא, כי מה שנעשה בחול ע"י תפילותינו, שהוא להחזירם במקומם למטה פב"פ, נעשה מעצמו בשבת, ומה שאנו מוסיפים על ידינו, הוא פב"פ, נעשה מעצמו בשבת, ומה שאנו מוסיפים על ידינו, הוא להעלותם למעלה, ושיהיו גם שם בבחינת פב"פ

נמצא מה שנעשה בחול ע"י תפילותינו שהוא להחזיר פנים בפנים בהיותם במקומם למט הוא נעשה מעצמו ביום השבת ומה שניתוסף אז ע"י הוא להעלותם למעלי' ושגם שם יהיו פב"פ

Thus, what is accomplished on weekdays by means of our prayers, i.e., turning them in their place to face each other face to face, is accomplished of itself on the Sabbath. Our contribution on the Sabbath is to elevate them and to ensure that on this higher level they also remain face to face.

ואמנם י"ט ור"ח וחול המועד, ג"כ יש בהם עליות ע"י תפילותינו, רק שהם עליתם שוה, כנודע. | ואולם ב"ט ובהו"ה ובר"ח גם בהם יש עליות ע"י תפילותינו אלא שאין עליותיהם שוין כנודע

On festivals, *Rosh Chodesh*, and the intermediate days of the festivals, these *partzufim* also experience various ascents through our prayers, but in these cases they both ascend simultaneously, as is known.

ונמצא, כי אם היינו עושים מלאכות בימים אלו כל אחד כפי מדריגתו, היה נראה ח"ו כמטיל פגם למעלה, שהם צריכים אל מעשה התחתונים, וזה גרעון ופגם למעלה ח"ו.

נמצא שאם היינו עושים מלאכה בימים אלו כ"א לפי מדרגתו היה ח"ו נראה כמטיל פגם למעלה שהם צריכים למעשה התחתונים וזהו גרעון ופגם ח"ו,

It follows that were we to do work on these days, each on according to its level, it would appear (G-d forbid) as if we were implying that there is something missing above, i.e., that the supernal realms require some rectification on our part. This has the effect of actually causing a defect above (G-d forbid).

We see here a well-known psychological principle in action, namely, that implicating a deficiency in another actualizes that deficiency in them (as a so-called "self-fulfilling prophecy").

ואמנם בשביעית, אין המ"ן רק מאליהם כנוז, ולכן אסור בכל עבודת הקרקע, אך הספיחים הותרו. והטעם, כי הם עולים מאליהם, אך מה שהאדם מעלה ע"י פעולותיו ומעשיו הם אסורים.

ואמנם בשביעית אין עולין אלא מאליהן כנוזר ולכן אסור בכל עבודת הקרקע ואך הספיח מותרין לפי שהם עולין מאליהן אבל מה שאדם מעלה ע"י פעולותיו אסור.

Inasmuch as in the sabbatical year, the "masculine waters" are elicited by themselves, as we have mentioned, all agricultural work is forbidden. Plants that grow on their own (*sefichin*), however, may be gathered, because they grow by themselves. But whatever man grows through his own efforts is forbidden.

ונבאר עתה ענין יציאת האדם חוץ לתחום, | ועתה נבאר ענין יציאת האדם חוץ לתחום בשביעית

We will now explain the mystical reason why a person is permitted to go outside the Sabbath boundary on weekdays during the Sabbatical year.

The question is: if the whole year is called the Sabbatical year, why doesn't the prohibition of venturing beyond the Sabbath boundary apply during such a year on weekdays as well as on the Sabbath?

כי זה נראה מכלל הארץ שהאדם דש עליו, אך במה שביארנו לעיל סוד איסור תחומין, יתבאר זה היטב.

כי זה נראה מכלל הארץ שהאדם דש עליה אך במ"ש לעיל סוד התחומין ית' היטב

Doing so would appear to be included in the prohibition of working the earth, since the person is treading upon it. But in light of what we have explained above regarding the mystical meaning of the prohibition of walking beyond the Sabbath boundaries, it will be fully explained.

<p>כי כבר ביארנו למעלה כי נ"ה הם הרגלים ההולכים ע"ג קרקע שהוא המ"ל וכשבני האדם הולכים חוץ לתחום גומרי לרגלים העליונים לאצת להחיצונים וזה איסור תחום שבת</p>	<p>והענין, כי כבר ביארנו לעיל, כי נ"ה הם הרגלים העליונים המהלכים על גבי הקרקע, שהיא מלכות, כשהולכים חוץ לתחום, גורמים לרגלים העליונים לצאת לחיצונים, וזהו איסור תחומין בשבת.</p>
---	--

As we explained above, *netzach* and *hod* are the supernal legs that walk on the supernal ground, which is *malchut*. When we walk outside the Sabbath boundary, we cause these supernal legs to go out into the domain of evil. This is the mystical meaning of the prohibition of traversing the Sabbath boundary.

<p>וידוע שאין איסור בספינה ההולכת בים ואע"פ שיוצא אדם בשבת וילך כמה פרסאות מותר וביארו הטעם בגמרא כי אין תחומין למעל המ"ל והם שבו מהלכת הספינה למעלה מ"ל,</p>	<p>והנה נודע מן הספינה ההולכת בים, שאין שם איסור תחומין, אעפ"י שיצא האדם בשבת כמה פרסאות, ושם נתבאר הטעם בגמ', ואמר כי אין תחומין למעלה מעשרה, והים הוא גבוה יותר מעשרה:</p>
---	--

Now, we know that the prohibition of Sabbath boundaries does not apply to a ship sailing in the sea, and it is permitted to be a passenger on a wind-powered boat on the Sabbath even if a person will thereby travel many miles. The reason for this given in the Talmud²⁸ is that the prohibition against traveling beyond the Sabbath boundary does not apply above a height of ten handbreadths, and the sea-surface is higher than ten handbreadths above the seabed.

<p>וסוד הענין כי הספינה היא כמ"ל היותה קרובה לחיצונים והנה הרגלים העליונים שהם נ"ה, כל זמן שאינם נוגעים בקרקע שהיא המ"ל אין זה נקרא יציאת תחום אע"י שילך כמה פרסאות למעלה באויר גבוה י"ט א"א שיצא לחיצונים אלא עד שיגיע לקרקע ואז אם יוצא חוץ לתחום נוגע לחיצוני</p>	<p>וסוד הענין, כי הספירה היותר קרובה אל החיצונים, היא המלכות. והנה הרגלים העליונים שהם נ"ה, כל זמן שאינם נוגעות בקרקע שהיא המלכות, אינו נקרא יציאת התחום, אעפ"י שיש כמה פרסאות למעלה באויר מן הקרקע עשרה טפחים, אי אפשר שיצאו אל החיצונים, עד שיגיעו בקרקע, ואז אם יצא חוץ לתחום הוא נוגע אל החיצונים.</p>
--	--

The mystical explanation of this is as follows. The *sefirah* closest to the realm of evil is *malchut*. As long as the supernal legs, i.e., *netzach* and *hod*, are not touching the supernal ground, i.e., *malchut*, no matter where they walk it is not considered going beyond the Sabbath boundary. This is so even if they travel many miles, as long as they remain more than ten handbreadths in the air above the ground. There is no way they can enter the realm of evil unless they are on the ground. Only then, if they traverse the Sabbath boundary they contact evil.

והנה כי המ"ל גבוה י" |

והנה המלכות גבוה עשרה,

Now, *malchut* is ten handbreadths tall.

28. Eiruvin 43a.

Like all *sefirot*, *malchut* comprises ten sub-*sefirot*, each of which is manifest in one handbreadth of height above the ground.

<p>ולכן אין תחומין ל מעל המי' ואע"פ שילך כמה פרסאות שעדיין היה בקדושה ושם הוא מהלך,</p>	<p>ולכן אין איסור תחומין למעלה מעשרה, ואעפ"י שהולך כמה פרסאות, עדיין הוא בתוך הקדושה. ושם הוא מהלך בתוך הקדושה.</p>
---	---

This, then, is why there is no injunction against traversing the Sabbath boundary above a height of ten handbreadths, and even if a person walks this way for many miles, he is still within the realm of holiness, and within this airspace is just walking around within the realm of holiness.

<p>ועם זה שביארנו סוד השבת נתי' סוד היתר יציאת תחומין בשביעית כי כל ההליכה בשביעית נקי' למעלה מי'</p>	<p>ועם זה שביארנו בסוד השבת, הנה נתבאר היתר יציאת תחומין בשביעית, כי כל הליכה בשביעית, נקראת למעלה מעשרה, אשר אפילו בשבת הותר והוא,</p>
---	---

Based on what we have now explained regarding the prohibition of venturing beyond specific boundaries on the Sabbath, we can understand how it is permitted to travel beyond the Sabbath boundary on weekdays during the Sabbatical year. During the Sabbatical year, all walking is considered to be above a height of ten handbreadths, which, as we explained, is permitted even on the Sabbath.

<p>והוא כי בשבת עולים נה"י עם המי'ל ביחד לחגי'ת ונמצא כי הרגלים דורסי' ע"ג הקרקע ולכן יש שם איסור תחומין</p>	<p>כי הלא בשבת כבר ביארנו, שעולים נה"י עם המלכות יחד למעלה במקום חגי'ת, ונמצאים כי הרגלים דורסים על גבי קרקע, ולזה יש איסור תחומין,</p>
--	---

This is because on the Sabbath, as we explained, *netzach-hod-yesod* ascend together with *malchut* to the level of *chesed-gevurah-tiferet*. Thus, the supernal feet, *netzach* and *hod*, are treading on the supernal ground, *malchut*. The prohibition of traversing the boundary therefore applies.

<p>אך בשביע"י אין המי'ל עולה עמהם כי הם במקום חגי'ת והיא במקום נה"י ונמצא שאין הרגלים דורסים בה והוא דומה ממש לדין הספינה כנז' ואין תחומין למעלה מי' שאפי' בשבת הותר</p>	<p>אך בשביעית אין המלכות עולה עמהם, כי הם עולים במקום חגי'ת, והיא נשארת למטה במקומם: ונמצא, כי אין הרגלים העליונים דורסין בה, והיא דומה ממש לדין הספינה הנז', אשר התירוה, בסוד אין תחומין למעלה מעשרה,</p>
--	--

But in the Sabbatical year, *malchut* does not ascend together with them, for they ascend to the level of *chesed-gevurah-tiferet* while she remains below in their former level. Thus, the supernal legs are not treading on her. This is exactly similar to the case of the ship described above, in which travel beyond the boundary is permitted, since the prohibition does not apply above ten handbreadths.

<p>וז"ס מ"ש בשביעית ושבתה הארץ כו' פי' הארץ שהיא המלכות שובתת מאליה דוגמת שבת ומעלה מי'נ מאלי' לז"א הנקרא ה'</p>	<p>וז"ס שנאמר בשביעית ושבתה הארץ שבת לה', פירושו, כי הארץ שהיא מלכות, היא שובתת מאליה דוגמת יום השבת, ומעלה מי'ן מאליה למעלה אל הז"א, הנקרא ה'.</p>
--	---

This, then, is the mystical meaning of the verse describing the Sabbatical year, "and the ground will rest, a Sabbath for G-d (*Havayah*)." "The ground" signifies

***malchut*. It rests by itself, a rest similar to that of the Sabbath, and by itself causes feminine water to ascend to *Z'eir Anpin*, referred to in this verse as *Havayah*.**

The central *sefirah* of *Z'eir Anpin* is *tiferet*, which is associated with the Name *Havayah*, G-d's "proper" Name.

Since *malchut* rests/ascends by itself on the Sabbath and on the Sabbatical year, it is not necessary for us to actively engage in the process of elevating the sparks of holiness as we do during the workweek. All we need to do is to desist from the prohibited acts of work in order not to interfere with the Divine consciousness operative during these periods of time.

<p>וזהו שבת לה' ואינה צריכה אלינו, גם ז"ס והיתה שבת הארץ וכו', כי כל ענין שביעית של שביעית אינו אלא בארץ, שהיא המלכות, ולא למעלה.</p>	<p>וזהו שבת לה' כי מעצמה עולה לה' ואין צריכה אלינו, גם ז"ס והיתה שבת הארץ וגוי' כי כל ענין שביעית אינו אלא בארץ שהוא המ"ל ולא למעלה כנ"ל.</p>
---	---

The meaning of "a Sabbath for G-d" is thus that this type of rest does not require us to do anything to actualize it. This is also the meaning of the phrases "And the Sabbath of the earth" and "and the earth will rest," for the Sabbatical year applies only to the earth, which manifests *malchut*, and not to any of the *sefirot* above it.